

**Aurea Rosa id est preclarissiam[!] expositio sup[er]
euangelia totius anni: de Tempore [et] de Sanctis. tam
s[ecundu]m ordine[m] Predicato[rum] q[uam]
s[ecundu]m Curia[m]**

Mazzolini, Silvestro

[Augsburg], 31. Okt. 1510

VD16 M 1750

D[omi]nica s[e]c[und]a in q[ua]dragesima. Text[us] euang. Mat. xv.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70429](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70429)

Tractatus. II

ba: facta: et vestimenta amorem christi redolebant. In hac parte est documentum in sensu morali. Ipsi enim discipuli significat eos qui visa per fidem magnitudine glorie: et auditivo voce preceptorum dei: et considerata celsura et austeritate doctorum christi. factorum: cadunt per pusillanimitatem et desperationem: sed christus eos confortat tactu spiritus sancti et verbo suo dicens: Iugum meum suave est: et onus meum leve etc. **Matth. xj.**

Dñica scda in qdragesima Text^o euang. Mat. xv.

Egressus iesus: secessit in partes tiri et sidonis. Et ecce mulier chanaanica a finibus illis egressa clamavit dicens: Miserere mei domine fili david: filia mea male a demonio vexata. Qui non respondit ei verbum. Et accedentes discipuli eius: rogabant eum dicens: Dimitte eam: quia clamat post nos. Ipse autem respondens ait: Non sum missus nisi ad oves que perierunt domus israel. At illa venit et adoravit eum dicens: Dñe adiuua me. Qui respondens ait: Non est bonum sumere panem filiorum et mittere canibus. At illa dixit: Etiam dñe. Nam et catelli edunt de micis que cadunt de mensa dominorum suorum. Tunc respondens iesus ait illi: Mulier magna est fides tua: fiat tibi sicut vis. Et sanata est filia eius ex illa hora.

Egressus iesus: secessit in partes tiri et sidonis etc. **Mat. xv.** In presenti euangelio tanguntur tria puncta: que sunt **Supplicatio** **Continuatio** **Impetratio**. Quantum ad primum ponitur supplicatio facta christo a muliere chanaanica: cum dicitur (Egressus

sus iesus) de terris iudaici populi. Nam sicut ex textu euangelistarum patet: christus fuerat reprobatus a pharisaeis et discipulis sui aliquam modum ducabant non locis manibus: quibus ipse respondit quod hoc si erat peccatum nec reddebat hominibus indignatum coram deo: quibus non negauerit esse quandam incivilitatem: quam tamen in christo notare non potuerunt. Illi autem scandalizati fuerunt: et christus eos acriter reprehendit dicens quod erant hypocrite facientes gravem casum de proximis: non autem de magnis. Et tandem ut ex devotione gentiliu ostenderet contra esset iniquitas iudeorum: egressus est ab eis et secessit in partes tiri et sidonis) quod secundum Remigium erant civitates gentiliu: quia tirus fuit metropolis chanaanorum: et sidon erat terminus ut idem dicitur. De his civitatibus vide dñica xxij. post festum trinitatis. Sed contra arguit Chrysostomus quod hoc videtur esse contra illud preceptum **Matth. x.** in viam gentium ne abieritis. ubi prohibuit apostolis ne gentibus predicarent. Et soluit idem Chrysostomus dupliciter. Primo. scilicet quod ipse non erat subiectus illi precepto. Et ex hac solutione prima Chrysostomus haberi potest: quod christus non fecit quicquam precepto. Quod autem dicitur Actuum ij. Lepit facere et docere: intelligitur quod cepit facere omnia que docebat si erat congruentia persone et statui suo. Secundo soluit quod non iuit ad predicandum. **Matth. xv.** dicitur quod ingressus domum pauperum voluit scire: non voluntate beneplaciti que semper impletur: sed si quia inhibuit discipulis ne eum manifestarent. Et tamen idem dicitur non potuit latere. scilicet potestate congruentie: sed potestate absoluta. Ad quod potest inueniri docet Remigius dicens quod iuit ad sanandum tirus et sidontos: vel filiam huius mulieris: ut per eius fidem condemneret pharisaeorum et scribarum nequam. De hoc tamen phara habent dñica ubi supra: ita quod aliter soluit patet. (Et ecce mulier chanaanica) Chanaanici terram promissionis incoluerunt ante iudeos: sed ab eis partim fuerunt occisi: partim fugati: partim in servitutem redacti: et partim in terra promissionis relicti in aliquibus locis que evertere aut non potuerunt aut neglexerunt. Samaritanam autem eadem terram incoluerunt post iudeos. id est post captivitatem de eorum tribum missi a nabuchoodonosor rege babilonis. Hec autem mulier fuit chanaanica et non samarites. Et hoc videtur **Matth.** fuit syrophe

Dominica. II. Quadrage.

missa genere. de syria phenice. Est ei syria
nomen generale. punice. phenice autem no-
men cuiusdam specialis contrate. id dicit hie-
rophenissa de tali contrate. vlt parte syrie ori-
unda. Quia tñ vt recitat *Deff. hist. l. 1.*
guc in ophenissayt in hoc ex pma patria
z regio: qz sic erat de phenissa regione qz eti-
am erat de Tyro ciuitate sicut z dido. (A-
finito illis egressa). *Chim* em sequebat in
via vt impetraret sanitatē filie. *Barcus*
tñ dicit qz ad chim accessit existens vt do-
mo: qd vtz est pmo fm *Augu.* quia tñ eā
ibi nō exaudiuit: seq̄bat eū in via. *Chryf.*
Ebanan ei qz expulsi fuerāt vt nō puere-
rent iudeos: hi iudeis apparuerūt pruden-
tiores: vt exirent a terminis suis z accede-
rent ad chim. Cū autē hec mulier accessit
se nihil aliud qm misericordiam postulauit. hec
ille. *Uñ* sequit (clamauit) tanq̄ vebemen-
ter amata (dicit) ei (miserere mei dñe fili
Dauid) z in hoc fm glo. ostendit magnitudi-
do fidei eius. quia chim p̄fessa est deū dī.
Miserere mei dñe. Nō em dicim⁹ misere-
re mei ad scōs: sed ora p me brē *Paule:*
aur *Petre:* ad deū aut miserere mei fm s̄.
Tho. *Uñ* etiā vt dicit. *uñ. dist. xv. q. iij. ar.*
ti. vj. q. ij. ad p̄mū. nō dicim⁹: chie ora p
nobis: s; inq̄ homo orat: sed chie misere-
re nostrū: qz chis supponit suppositū eter-
nū cuius nō est orare: z eū ad euitandū
errore *Arrij:* vt dicit ibi. z itez in *dist. xlv.*
q. iij. ar. ij. ad tertiū. Quāuis etiā dicit pos-
sit qz eo tpe tali modo loq̄ndi etiā ad ho-
mines puros: miseri vtebant. Et hoīem
eū subdit: fili *Dauid.* i. chī. Naz vt elicit
Barth. xij. Iudei chīum quē ex *Dauid*
femine expectabāt: appellabāt antonoma-
stice filiū *Dauid.* Et vt magis eū ad mise-
ricordiā fleerāt: b̄dit filia nra male a de-
monio verax. In hac pte est morale do-
cumentū qd *Orige.* tangit dicens: Vide
prudēt. a femine: Nō iuit ad hoīes sed u-
ctores: nō q̄siuit inanes ligaturas: s; oēs
relinquens diaboli cultus: venit ad dñm.
Hec ille. Et z aliud qz ista mulier petēs
misericordiam: nō dixit miserere mei de⁹: s; fi-
li *Dauid.* *Lz* em de⁹ sp̄ fuerit misericors
tñ q̄ntū ad effectū et si nō in se fuit magis
postq̄ fuit fili⁹ *Dauid* supra hūanitate: qz
oleo sp̄sūcti fuit sic inunctus vt effect⁹ sit

mollis z māfuet⁹ *Esa. lxx.* Spūs *Uñ* sup
me ies qz vixerit me. Illa victis mollis
cauit q̄tior: olim durissima z inflexibilia
sez celū q̄ nullū hoīem volebat suscipere: an-
gelū q̄ nullū aiām volebat in celū portare
z deū q̄ hūanū gen⁹ sibi nolebat recōcilia-
re: z mox q̄ bonos z malos ad inferos
deducebat. Et que hoīb⁹ erat odiosa nūc
est sc̄is amica. Illis p̄ māfuetudine z nul-
li eoz dñas. *Frax* p̄fidam⁹ valde in chis
fm illud *Heb. iij.* Adcamus eū fiducia
ad thronū grē eius. i. gratosum.
Quācū ad sc̄dm tangit p̄seueratiā mu-
lieris in petēdo chis eā nō exaudire ita-
tīm. *Uñ* subdit: Qui nō rñdit ei p̄bū non
ex supbia vel indignatiōe: s; vt nob̄ onde-
ret patientiā z p̄seueratiā mulieris fm glo.
Hiero. aut ait: Nō at de supbia pharisa-
ca nec scribāz supcilis. s; hec p̄ficebant
sed ne ip̄e sine sue p̄tariū videret: q̄
iussit in viā gentiū ne abieritis. *Hole*
bat em calūniatorib⁹ occasiōe dare: p̄se-
ctāz salutē gentiū passōis z resurrectōis
t̄p̄i resuabat. Hec ille. Et terno nō rñdit
ei verbū: vt desiderū mulieris accēderet
Et q̄rto qz volebat discipulos p ea exora-
re ad significandū qz petōz aliq̄m indiget
sc̄oz orōnib⁹ ad veniā p̄merendā. Et q̄n-
to vt eius orōnis instantiā cōmēdaret: re-
nos ad idē ei⁹ puocaret exēplo (Et accēde-
tes discipli) *Hiero.* *Uñ* qz ignorabāt my-
steria dñi: vel qz fuerāt miscōdia moti: vel
qz voluerūt eius importunitate carere (ro-
gabāt eū dicētes: dimitte eā) fm *Chryf.*
voluerūt dicere vt exaudiret eā: s; p̄ p̄tra-
rū sunt *Aut.* *Uñ* possum⁹ dicere qz lo-
cuti sunt p̄p̄te vt eā dimitteret. s; solatā
achi diceret: Expedias eā dādo qd pete-
(qz clamat post nos *Uñ* d. Nō recedit nisi
exaudiat. (Ipe aut rñdens ait) In domo
nihil dixerat p̄pter calūniatores iudeos:
ne ei improperassent qz gētilis curabat vlt
docebat. (Nō sum missus) s; ad curandū
z p̄dicandū p̄sonaliter fm *Remi.* *Uñ* nō
sum missus p̄mor z p̄ncipaliter fm *Hiero.*
sed secus ex rōnabili z p̄culari causa (nisi
ad oues q̄ p̄terāt domus isrl) Iudei olim
fuerūt oues de q̄b⁹ *Esa. xxxij.* *Des* nos q̄
si oues errauimus: sed modo do sunt effecti
canes: de q̄b⁹ *Ps.* *Circū dederunt me ca-*

Feria. II. post

nes mylei. Aliquando tamē chris gentib/ pdicauit: vt samaritanis Joan. iij. ad si/ gnificandū q etia in gentib/ ecclia funda/ retur: sed ad eas chris nō accessit psonali/ ter: nisi p trāsitū vel ex alia speciali causa Ad eas autem accessit p aplos suos post passionē z resurrectionē suā. (At illa ve/ nit) qñ. f. videbat angustiata recedere fm Chryf. (z adorauit eū dicēs) Dñe adiuua me. Chryf. Ita chananitis pfeueran/ ter: pmū filiu Dauid: deinde dñm vocat: z ad extremū deū adorauit. Hec ille. Sz qnto plus illa petebat: tāto plus christus negabat: vt accēderet eius desideriu z p/ seuerantē patientiā manifestaret. Un le/ quif (Qui respondens ait: Non est bonū) regulariter z vniuersaliter (sumere panē:) id est doctrinā z miracula (filioz). i. debi/ tū filijs seu iudeis fm glo. generat: z edu/ catis sub cultu vnus dei cuius filij dice/ bant (z mittere canib/). i. gētilib/; cuius mo/ di erat ista: q fm Hilariū canes dicti sūt: quia esui sanguis dediti erāt velut canes. Chryf. Et de etiā mulieris prudentiā: q/ liter neq/ tradicere ausa est: neq/ tristit/ tā est in alioz laudib/; neq/ molestata est in p/ p/ iudicio. Hec ille. Un sequit (At il/ la dixit) Utiq/ dñe. i. bonū est aliqui. si ca/ su dare panē filioz canib/ ppter petentis deuotionē: vel in signū foundationis ecclie in gentib/ future. Et in hoc se canem vult appellari: nō tradicens christo (Nam et/ ceteri edunt de micis q/ cadūt de mens/ sa dñoz suoz). Unde se minus q/ canē. i. catellū seu paruū canē dicit: fm Chryf. iu/ deos aut plus q/ filios. i. dños Ac si dicat fm eundē: Si canis sum: non sum aliena: Canem me dicit: ergo nutri me vt canē: Non possum relinquere mensam dñi mei Hec ille. Unde fm Hiero. si quis cōfide/ ret verba z gesta huius mulieris videbit fuisse magne fidei in credendo z patientie in tolerando repulsam: z humilitatis vbi micis seu reliquijs se cōtentam dicit. Est autē mica parua seu minima reliquia vel fragmen panis. Sz quare ita rigidus ste/ rit fons pietatis chris hucusq/; Ad hoc dicit pmo fm Chryf. q hoc fecit ad no/ strā vtilitatē: q/ sciebat mulierē ita esse di/ cturā vt dixit: z scōo iuxta Hiero. ne da/

ret iudeis causaz calūniandē vt dictū est. In hac parte est documētū morale: vt si q/ vis obtinere a dño: non statim desis/ stas si pma vice nō exaudiaris. Un Bie/ go. xvj. moral. Nemo q/ tardius audif: credat q/ a supna cura negligat. Sepe ei/ nostra desideria q/ celeriter fiūt: nō exau/ diunt: z qd impleri cōcite petimus ex ipa/ melius tarditate p/ sperat. Hec ille.

Quantū ad tertiu tangit impetratioz: quā si q/ vis: humilitas: patientia z pfeuerā/ tia meruit. Unde dicit. (Tunc) vīsa omni/ eius pteure (respōdens Iesus) fons pietat/ tis z clemētis: q/ omnes cupiebat a se dis/ cedere cōsolatos: (At illi: O mulier ma/ gna est fides tua. Fiat tibi sicut vis) acti vl/ cat fm Chryf. Fides tua maior his audi/ re potest: verum interim fiat tibi sicut vis Hec ille (Et sanata est filia ei/ ex illa ho/ ra) q/ chris tanq/ deus vbiq/ est z vbiq/ operat. In hac parte est morale docu/ mentū. q/ mulier. i. psona cuius filia. i. aia/ vera a diabolo p peccatū mortale: nō de/ bet confidere tm in auxilio aploz. i. seruo/ rum dei: sed ipamet debet adire chm et/ misericordiam petere. Chryf. Incedāt q/ iter/ apostolis nō impetrantib/ impetrat illa: tamagnū quid est instantia oionis. Ecce m/ p nostris noxis a nobis vult magis roga/ ri q/ ab alijs p pebis.

Allegorice aut ista mulier significat ec/ clesiam sanctā vel humanā dignitatē: que ex ipa sua humilitate supplicat chō ne p/ idolatriāz varia peccata vexetur a diabo/ lo sua filia. i. gentilitas: quā tandē chris au/ ravit qntū ad sufficientiā p suā passionē.

Anagogice hō significat ecclesiam trāū/ phantem que supplicat p filia: id est p mi/ litante vt eam deus educat de hoc seculo in quo tā multipliciter p culpas z penas a diabolo vexat.

Moraliter hō significat quālibet pso/ nā supplicante p anima: vel etiā ipam ec/ clesiam cuius singule anime sunt filie ge/ nerate p baptismū: que lamētabiliter plo/ rat peccata z transgressiones aniaz. Ani/ ma aut peccatrix aliquando vexat male: dū in p/ speris est intemperans: z in aduer/ sis impatiēs. Aliqñ aut peius: in pctis. f. superbie: auaricie: z luxurie: quia sicut col

Dñicam. I. Quadragesime

Igitur ex dictis Salomonis tria sunt q̄ nō
linunt hominē dēscere i domo sua. s. sum?
.i. supbia: et stulticiū. i. auaricia q̄ illat
anxietates varias in cor: 2 malayoz. i. cō
cupiscentia carnal. Aliqñ pessime qñ. i. s̄
psuevit peccare. qz fm Aug. psuetudo ē
fortissima catena: necessitas ad malū.

Feria scda Text^o euang. Joā.
vii. ca.

Ego vado et queretis
me: et i peccato vestro
moriemini. Quo ego va
dovos nō potestis ve
nire. Dicebant ergo iudei. Nū
qd̄ interficiet semetipm: Quia
dicit quo ego vado vos non po
testis venire. Et dicebat eis. Vos
d̄ deoz sum estis: ego de superi
sum: Vos de mundo hoc estis:
ego nō sum de mundo: Dixi
ergo vobis: quia moriemini in
peccatis vestris. Si em̄ nō cre
dideritis qz ego sum: moriemini
in peccato vestro. Dicebāt er
go ei: Tu quis es? Dixit eis ie
sus. Principium: Si et loquor
vobis. Multa habeo d̄ vobis lo
qui 2 iudicare. Et qui misit me
verax est. Et ego que audiui ab
eo hec loquor in mundo. Et nō
cognouerunt: qz patrē eis dice
bat deum. Dixit ergo eis iesus.
Cum exaltaueritis filiū homi
nis: tunc cognoscetis: qz ego sū:
2 a me ip̄o facio nihil: sed sic do
cuit me pat̄ hec loquor. Et qui
me misit mecū est: 2 nō reliquit
me solū: qz ego q̄ placita sunt ei
facio semp.

Ego vado et que
retis me. Joan. vii. In p̄nti
euāgelio tagūf̄ tria p̄tra: q̄
sūt Lōminatio: interrogatio:
p̄nunciatio. Quantū ad p̄mū ch̄is cō

minatus est iudeis si nō crederēt qz ē: ma
gnā penā. i. mortē in pctō mortali: 2 cōse
quentē gehennā. Dicit ḡ. Dixit iesus iudeis
bis iudeoz in publica p̄dicatioe (ego vado
ad celū p̄ mortē fm Bedā. Gladio in
quā. i. nō ipello: aut traboz: s̄ sponte vas
do. i. morioz. Gladio inḡ de p̄nti. i. in p̄nti
mo est vt va. s̄ (2 q̄retis me) Cōtra: qz si
q̄siuissent quō dicit qz morient̄ in pctō: vt
sequit̄. Ad h̄ dicit fm L̄bry. 2 Aug. qz nō
erāt eū q̄suri d̄siderio s̄ odio: qz eū post
mortē p̄secuti sunt in mēbus sic aū mortē
in p̄sona: occidēdo ap̄los: 2 de ciuitate in
ciuitatē p̄sequēdo. (2 in pctō vestro) in sin
gulari fm Bedā: vt oñdatur qz illud scel
erat oibus cōe. s. infidelitas (moriemini) Cō
tra qz mlti eoz crediderūt in eū vt post d̄r
Ad hoc dicit L̄bry. qz iste sermo ad illos
dirigebat q̄s nouerat ch̄is nō esse creditu
ros. Vel p̄t dicit qz loquū cōminatorie 2
cōditionalr. s. si nō peniterēt. Vel alit̄ fm
L̄bry. (q̄retis me). s. tpe destructiōis hieru
salem opp̄si (2 nō inueniet̄) qz nō ferāyoz
bis auxiliū. Erāt em̄ tpe illi^o destructiōis
qd̄a mēozes ch̄is: qz facta ē circa. xliij. annū
a passione ei^o: 2 poterāt cogitare qz p̄pter
sanguinez ch̄is desolabat ciuitas infidelis
(Et in pctō vestro). i. in infidelitate vel in
scelere mortis mee (moriemini) morte. s. aie
2 corpis 2 morte gehenne. Dicit aut̄ qz in
aliq̄ pctō mori: vt qz in eo sine penitētia fi
nit vitā: vel qz p̄punitiōe eius mori: vt
mori in peccato sit mori p̄pter peccatū Et
vterqz sensus cōgruit in p̄posito. Et no
ta qz ch̄is mortu^o est p̄ pctō. s. delēdo: scri
bit aut̄ mori in peccato illd̄ in se mortifican
do: scelerati p̄o in pctō ei subiacēdo: sic ve
strus mori in vestimēto. vt in pctō. i. p̄p̄
petm̄. Est etiā notandū fm s. Tho. qz si
intelligat hoc de morte corpali: i. pctis su
is mori qz vsqz ad mortē in illis p̄seuerat.
Si p̄o intelligat de morte pcti: de qua in
Ps. Dors pctōz pessima: h̄ac mortē p̄
cedit qd̄a infirmitas sic 2 mortē corpale.
Nā q̄d̄iu pctm̄ est remediabile: est q̄si q̄
d̄a infirmitas: s̄ qñ est irremediabile sim
pliciter: vt p̄ h̄ac vitā. vt q̄ ad ad ip̄y p̄ctm̄
i sp̄m̄scm̄ tūc causat mortē. j. Joā. v. Est
peccās pctm̄ ad mortē: n̄ p̄ illo dicit vt ro
get qz. Et h̄ p̄nūciat dñs iudeis i firmi